

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

Caput sexagesimum secundum. Jesus Novi & aeterni Foederis, à Deo cum
hominibus pacti sequester, & finis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

bunt mare & exibunt, & sanabuntur aqua. Et omnis anima vivens qua serpit, quocumque venerit torrens, vivet; & erunt pisces multi satis, postquam venerint illuc aqua ista, & sanabuntur, & vivent omnia ad qua venerit torrens; & stabunt super illas piscatores. Ab Engaddi, usque ad Engallim siccatio sagernarum erit: plurima species erunt piscium ejus, sicut pisces maris magni, multitudinis nimie.

Joël 3. 18. Et erit in die illa, stillabunt montes dulcedinem, & colles fluent lacte; & per omnes rivus Juda ibunt aqua; & fons de domo Domini egredietur, & irrigabit torrentem spinarum.

Zach. 13. 1. In die illa erit fons patens domus David, & habitantibus Jerusalem, in ablationem peccatoris & menstruatae.

Zach. 14. 8. Et erit in die illa, exibunt aquae vivae de Jerusalem: medium earum ad mare orientale, & medium earum ad mare novissimum, in aestate & in hyeme erunt.

CAPUT LXII.

Jesus Novi & aeterni Foederis, à Deo cum hominibus pacti, sequester, & finis.

PSALM. 88. 4, 29, & seq. Disposui testamentum electis meis, juravi David servo meo, usque in aeternum preparabo semen tuum. . . . . In aeternum servabo illi misericordiam meam, & testamentum meum fidele ipsi: & ponam in seculum seculi semen ejus, & thronum ejus sicut dies coli. . . . . Neque profanabo testamentum meum, & quae procedunt de labiis meis, non faciam irrita. Semel juravi in sancto meo, si David mentiar; semen ejus in aeternum manebit. Et thronus ejus sicut Sol in conspectu meo, & sicut Luna perfecta in aeternum, & testis in caelo fidelis.

Eccli. 17. 10. Testamentum aeternum constituit cum illis.

Eccli. 45. 31. Et testamentum David regi filio Jesse, de tribu Juda, hereditas ipsi & semini ejus, ut daret sapientiam in cor nostrum, judicare gentem suam in justitia, ne abolerentur bona ipsorum, & gloriam ipsorum in gentem aeternam fecit.

Eccli. 47. 13. Dominus purgavit peccata ipsius (David) & exaltavit in aeternum cornu ejus: & dedit illi testamentum regni, & sedem gloriae Israël.

Isa. 42. 6, 7. Ego Dominus vocavi te in justitia, & apprehendi manum tuam, & servavi te: & dedi te in foedus populi, in lucem gentium, ut aperires oculos caecorum, & educeres de conclusione vincitum, de domo carceris sedentes in tenebris.

Isa. 49. 8, 9. Hec dicit Dominus, In tempore placito exaudivi te, & in die salutis au-

MATTH. 26. 27, 28. Bibite ex hoc omnes: hic est enim sanguis meus Novi Testamenti, qui pro multis effundetur in remissionem peccatorum. Et Marc. 14. 24. LUC. 22. 20. & 1. Cor. 11. 25.

Luc. 1. 72, 73. Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris, & memorari Testamenti sui sancti. Jusjurandum quod juravit ad Abraham patrem nostrum, daturum se nobis.

Act. 3. 25. Vos estis filii Prophetarum, & Testamenti, quod disposuit Deus ad Patres nostros, dicens ad Abraham, Et in semine tuo benedicentur omnes familiae terrae.

Rom. 11. 25, & seq. Caecitas ex parte contigit in Israël, donec plenitudo gentium intraret, & sic omnis Israël salvus fiet, sicut scriptum est, Veniet ex Sion, qui eripiat, & avertat impietatem à Jacob: & hoc illis à me Testamentum, cum abstulero peccata eorum.

2. Cor. 3. 5, 6. Sufficiens nostra ex Deo est, qui & idoneos nos fecit ministros Novi Testamenti, non littera, sed spiritu.

Gal. 3. 15, & seq. Fratres (secundum hominem dico) tamen hominis confirmatum Testamentum nemo spernit, aut superordinat. Abrahae dictae sunt promissiones, & semini ejus. Non dicit, Et seminibus, quasi in multis, sed quasi in uno, Et semini tuo, qui est Christus. Hoc autem dico Testamentum confirmatum à Deo: quae post quadringentos & triginta annos facta est Lex, non irritum facit ad evacuandam promissionem. . . . . Quid igitur Lex? propter transgressiones posita est, donec veniret

xiliatus sum tui, & servavi te, & dedi te in fedus populi, ut suscitares terram, & possideres hereditates dissipatas: ut diceretis his qui vincti sunt, Exite; & his qui in tenebris, Revelamini.

Isa. 55. 3, 4. Incline aurem vestram, & venite ad me; audite, & vivet anima vestra: & feriam vobiscum pactum sempiternum, misericordias David fideles. Ecce testem populus dedi eum, ducem ac preceptorem gentibus.

Isa. 61. 8, 9. Dabo opus eorum in veritate, & fedus perpetuum feriam eis: & scient in gentibus semen eorum, & germen eorum in medio populorum: omnes qui viderint eos, cognoscent illos; quia isti sunt semen cui benedixit Dominus.

Jerem. 31. 31, & seq. Ecce dies venient, dicit Dominus, & feriam domui Israel & domui Juda fedus novum; non secundum pactum quod pepigi cum patribus eorum, in die qua apprehendi manum eorum, ut educerem eos de terra Egypti; pactum quod irritum fecerunt & ego dominatus sum eorum, dicit Dominus. Sed hoc erit pactum, quod feriam cum domo Israel post dies illos, dicit Dominus, dabo legem meam in visceribus eorum, & in corde eorum scribam eam: & ero eis in Deum, & ipsi erunt mihi in populum. Et non docebit ultra vir proximum suum, & vir fratrem suum dicens, Cognosce Dominum: omnes enim cognoscent me a minino eorum usque ad maximum, ait Dominus: quia propitiabor iniquitati eorum, & peccati eorum non memorabor amplius.

Jerem. 32. 40. Et feriam eis pactum sempiternum, non desinam eis benefacere: & timorem meum dabo in corde eorum, ut non recedant a me.

Jerem. 50. 5. Venient, & apponentur ad Dominum federe sempiterno, quod nulla oblivione delebitur.

Bar. 2. 35. Et statuam illis Testamentum alterum sempiternum, ut sint illi in Deum, & ipsi erunt mihi in populum.

Ezech. 16. 60, 62. Recordabor ego pacti mei tecum in diebus adolescentie tuae, & suscitabo ego pactum sempiternum. . . . Et suscitabo tibi pactum meum tecum, & scies quia ego Dominus.

Ose. 2. 18, & seq. Et percutiam cum eis fedus in die illa. . . . & sponsabo te mihi in sempiternum, & sponsabo te mihi in iustitia & iudicio, & in misericordia, & in miserationibus; & sponsabo te mihi in fide, & scies quia ego Dominus.

Zach. 9. 11. Tu quoque in sanguine Testamenti tui emisisti vinctos tuos de lacu in quo non est aqua.

Mal. 3. 1. Ecce ego mitto Angelum meum, & preparabit viam ante faciem meam: & statim veniet ad Templum suum Dominator quem vos queritis, & Angelus Testamenti quem vos vultis.

semen cui promiserat, ordinata per Angelos in manu Mediatoris. Mediator autem unius non est.

Gal. 4. 24, & seq. Hac enim sunt duo Testamenta: unum quidem in monte Sina, in servitutem generans, qua est Agar: Sina enim mons est in Arabia, qui conjunctus est ei qua nunc est Jerusalem, & servit cum filiis suis: illa autem qua sursum est Jerusalem, libera est, qua est mater nostra.

Eph. 2. 12, 13, & seq. Eratis illo in tempore sine Christo, alienati a conversatione Israel, & hospites Testamentorum, promissionis spem non habentes, & sine Deo in hoc mundo. Nunc autem in Christo Jesu, vos qui aliquando eratis longe, facti estis prope in sanguine Christi. Ipse enim est pax nostra, qui fecit utraque unum, & medium parietem maceria solvens, inimicitias in carne sua; legem mandatorum decretis evacuans, ut duos condat in semetipso in unum novum hominem, faciens pacem; & reconciliet ambos in uno corpore Deo per crucem, interficiens inimicitias in semetipso. Et veniens evangelizavit pacem vobis, qui longe fuistis, & pacem iis qui prope: quoniam per ipsum habemus accessum ambo in uno Spiritu ad Patrem.

1. Tim. 2. 5. Unus enim Deus, unus & Mediator Dei & hominum, homo Christus Jesus.

Ebr. 7. 20, & seq. Et quantum est non sine iurejurando (alii quidem sine iurejurando sacerdotes facti sunt; hic autem cum iurejurando, per eum qui dixit ad illum, Juravit Dominus, & non poenitebit eum; tu es sacerdos in aeternum) in tantum melioris Testamenti sponsor factus est Jesus.

Ebr. 8. 6, & seq. Nunc autem melius sortitus est ministerium, quanto & melioris Testamenti mediator est, quod in melioribus re promissionibus sancitum est. Nam si illud prius culpa vacasset, non utique secundi locus inquireretur. Vituperans enim eos dicit, Ecce dies venient, dicit Dominus, & consummabo super domum Israel, & super domum Juda, Testamentum Novum; non secundum Testamentum quod feci Patribus eorum, in die qua apprehendi manum eorum, ut educerem illos de terra Egypti: quoniam ipsi non permanserunt in Testamento meo, & ego neglexi eos, dicit Dominus. Quia hoc est Testamentum, quod disponam domui Israel post dies illos, dicit Dominus; dando leges meas in mentem eorum, & in corde eorum superscribam eas, & ero eis in Deum, & ipsi erunt mihi in populum; & non docebit unusquisque proximum suum, & unusquisque fratrem suum, dicens, Cognosce Dominum, quoniam omnes scient me a minore usque ad majorem eorum: quia propitius ero iniquitatibus eorum, & peccatorum eorum jam non memorabor. Dicendo autem Novum, veteravit Prius. Quod autem antiquatur, & senescit, prope interitum est. Et 10. 15, & seq.

US
hoc om.
Testamen.
missum
10. 11. 10.
ricordiam
Testamentum
ad Abra.
bis.
tarum, &
patres na
emide tu
parte con
ntium in
eret, sicut
ripiat, &
illis a me
eorum.
a ex Do
tras Novi
dum huius
mo Testa
nat. Abro
misi ego
vultis, sed
Christi.
firmatum a
inta annis
l. evocatur
sicut Lex
ecce venit

Ebr. 9. 15, & seq. Et ideo Novi Testamenti mediator est, ut morte intercedente, in redemptionem eorum prevaricationum, qua erant sub Priori Testamento, repromissionem accipiant, qui vocati sunt aeternae hereditatis. Ubi enim Testamentum est, mors necesse est intercedat testatoris. Testamentum enim in mortuis confirmatum est: alioquin nondum valet, dum vivit qui testatus est. Unde nec primum quidem sine sanguine dedicatum est.

Ebr. 10. 28, 29. Irritam quis faciens legem Moysi, sine ulla miseratione duobus vel tribus testibus moritur: quanto magis putatis deteriora mereri supplicia, qui filium Dei conculcaverit, & sanguinem Testamenti pollutum dixerit, in quo sanctificatus est?

Ebr. 12. 22, & seq. Sed accessistis ad Sion montem, & civitatem Dei viventis, Jerusalem caelestem, & multorum millium Angelorum frequentiam, & Ecclesiam primitivorum, qui conscripti sunt in caelis, & iudicem omnium Deum, & spiritus iustorum perfectorum, & Testamenti Novi mediatorem Jesum, & sanguinis asperersionem melius loquentem quam Abel.

Ebr. 13. 20. Deus autem pacis, qui eduxit de mortuis pastorem magnum ovium in sanguine Testamenti aeterni, Dominum nostrum Jesum Christum, aptet vos in omni bono.

CAPUT LXIII.

Jesús pacíficus.

PSALM. 45. 9, 10. Venite, & videte opera Domini, qua posuit prodigia super terram; auferens bella usque ad finem terrae. Arcum conteret, & confringet arma, & scuta comburet igni.

Pfalm. 71. 3, 7. Suscipiant montes pacem populo, & colles justitiam. . . . . Orietur in diebus ejus justitia, & abundantia pacis, donec auferatur Luna.

Pfalm. 75. 1, & seq. Notus in Judaea Deus, in Israël magnum nomen ejus: & factus est in pace locus ejus, & habitatio ejus in Sion. Ibi confregit potentias arcuum, scutum, gladium, & bellum.

Pfalm. 84. 9, 11. Audiam quid loquatur in me Dominus Deus, quoniam loquetur pacem in plebem suam. . . . . Misericordia & veritas obviaverunt sibi, justitia & pax osculatae sunt.

Pfalm. 119. 7. Cum his qui oderunt pacem eram pacíficus: cum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Isa. 2. 4. Constabunt gladios suos in vomeres, & lanceas suas in falces; non levabit gens contra gentem gladium, nec exercebuntur ultra ad praelium.

Isa. 9. 6, 7. Parvulus natus est nobis, &

MATTH. 5. 38, & seq. Audistis quia dictum est, Oculum pro oculo, & dentem pro dente. Ego autem dico vobis non resistere malo: sed si quis te percusserit in dexteram maxillam tuam, praebe illi & alteram: & ei qui vult tecum iudicio contendere, & tunicam tuam tollere, dimitte ei & pallium: & quicumque te angariaverit mille passus, vade cum illo & alia duo.

Matth. 11. 29, 30. Tollite jugum meum super vos, & discite a me quia mitis sum & humilis corde, & invenietis requiem animabus vestris. Jugum meum suave est, & onus meum leve.

LUC. 1. 79. Illuminare his qui in tenebris & in umbra mortis sedent, ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

LUC. 2. 14. Gloria in altissimis Deo, & in terra pax hominibus bona voluntatis.

LUC. 24. 36. Dum autem haec loquuntur, stetit Jesus in medio eorum, & dicit eis, Pax vobis; ego sum, nolite timere.

JOH. 14. 23, 27. Respondit Jesus, & dixit ei, ... Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis: non quomodo mundus dat, ego do vobis.

JOH. 16. 32, 33. Respondit ei Jesus. . . . . Et ecce locutus sum vobis, ut in me pacem habeatis.